

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ו ע"א

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף רפ"ז ע"ב וממשיך עד דף רצ"ז ע"א ◆

טקסט הזוהר

גִּלְגֻּלְתָּא חָדָא, סְתִימָא מְכַל סְטֵרוֹי, וְנִהִירוּ (ס"א ונחיתו) דְּתֵרִי מוֹחֵי גְלִיפֵן בָּהּ, וְאַתְדַּבְּקַת בְּסְטֵרוֹי דְּדְכוּרָא. בְּגִין כֹּךְ אֶתְקַרֵּי (שיר השירים ה) יוֹנְתִי תַמְתִּי, אֵל תִּקְרִי תַמְתִּי אֶלָּא תְּאוּמְתִי וְדָאִי.

שְׁעֵרוֹי דְּנוֹקְבָא כְּלִילָן בֵּיהּ גְּוּוֹנִי (ס"א גוּוֹנִי בְּגוּ גוּוֹנִי), כְּדַכְתִּיב, (שיר השירים ז) וְדַלְת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן. אֶתְקַטֵּר גְּבוּרָה בְּחֵמֶשׁ גְּבוּרָאן, וְאַתְפְּשִׁטַּת נּוֹקְבָא בְּסְטֵרָהּ, וְאַתְדַּבְּקַת בְּסְטֵרוֹי דְּדְכוּרָא.

עַד דְּאַתְפָּרָשָׁא מְסֵטֵרוֹי. וְאַתִּיאַת לְאַתְחַבְּרָא עֲמִיהּ אֲפִין בְּאַפִּין. וְכַד מִתְחַבְּרָן מִתְחַזְּזִין חַד גּוּפָא מִמֶּשׁ. מִהֲכָא אוֹלִיפְנָא, דְּכֹר בְּלַחוּדוֹי, אֶתְחַזֵּי פִלְג גּוּפָא, וְכֻלָּהּ (וכלא איהו) רַחֲמִי. וְכֹךְ נּוֹקְבָא. וְכַד מִתְחַבְּרָן כְּחָדָא, אֶתְחַזֵּי כֻלָּא חַד גּוּפָא מִמֶּשׁ, וְהִכִּי הוּא. אוּף הֲכָא, כִּד דְּכֹר אֶתְחַבְּרָן בְּנוֹקְבָא, כֻלָּא הוּא חַד גּוּפָא, וְעֲלָמִין כֻלָּהּ בְּחִידוֹ, דְּהָא כֻלָּהּ מִגּוּפָא שְׁלִים מִתְבָּרְכָן.

וְהִינּוּ רָזָא, (שמות כ) עַל כֵּן בָּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ. דְּהָא אֲשַׁתְּכַח כָּלָא בְּחַד גּוּפָא שְׁלִים, דְּהָא מְטְרוֹנִיתָא אֲתַדְּבַקַת בְּמַלְכָּא, וְאֲשַׁתְּכַח גּוּפָא חַד. וְעַל כֵּן בְּרַכְּאֵן מְשַׁתְּפַחִין בְּהָא יוֹמָא. וּמַהֲכָא, מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח דְּכַר וְנוֹקְבָא, אֲקָרִי פִּלְג גּוּפָא, וְלִית בְּרַכְּתָא שְׂרִיָּא בְּמַלְה פְּגִימָא וְחִסְרָא, אֶלָּא בְּאַתְר שְׁלִים, בְּמַלְה שְׁלִים, וְלֹא בְּפִלְגוֹת מַלְה, וּפִלְגוֹת מַלְה לֹא אֲתַקְיִים לְעֵלְמִין, וְלֹא אֲתַבְּרַכֵּן לְעֵלְמִין.

נוֹי דְּנוֹקְבָא, כָּלָא מְנוֹי דְּדְכוּרָא הוּא. וְהָא אוֹקִימְנָא מְלִי, וְאֲשַׁתְּמוּדְעֵן בִּינֵי חֲבֵרִיָּא. מִהָאֵי נּוֹקְבָא מִתְאַחֲדֵן כָּל אֵינּוֹן דְּלִתְתָּא. מִנָּה יִנְקִין, וּבָה תְּבִין, וְהִיא אֲתַקְרִיָּא אִם לְכָלְהוּ. כְּמָה דְּאַחְרָא אִם לְגּוּפָא, וְכָל גּוּפָא מִנָּה (ס"א לַגִּנְתָּא וְכָל גִּנְתָּא מִנָּה) יִנְקָא. כֹּה הָאֵי אִם לְכָלְהוּ אַחֲרָנִין דְּלִתְתָּא.

כְּתִיב, (משלי ז) אֲמֹר לְחֻכְמָה אַחוּתִי אָתָּה. אֵית חֻכְמָה וְאֵית חֻכְמָה, וְהָאֵי נּוֹקְבָא, אֲתַקְרִי חֻכְמָה זְעִירָא לְגַבֵּי אַחְרָא וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ח) אַחוּת לָנוּ קִטְנָה וְשִׁדִּים אֵין לָהּ וְגו'. דְּהָא דָּא בְּגִלּוּתָא אֲתַמְשֵׁר. אַחוּת לָנוּ קִטְנָה, וְדָאֵי קִטְנָה אֲתַחֲזִי אֶבֶל רַבְרָבָא הִיא, וְסִגִּיָּאָה הִיא, דְּהָא הִיא שְׁלִימוֹ דְּנִטִּיל מְכָלָא. כְּמָה דְּכְתִיב, (שם) אֲנִי חוֹמָה וְשִׁדִּי כַּמְגִּדְלוֹת. וְשִׁדִּי, דְּהָא מְלִיִּין אֵינּוֹן לִיִּנְקָא לְכָלָא. כַּמְגִּדְלוֹת, דְּאֵינּוֹן נְהָרִין רַבְרָבִין דִּנְפִקוּ מֵאִימָא עֲלָאָה.

תו אֲתַפְּשֵׁט דְּכוּרָא בִּימִינָא וּשְׁמָאֲלָא, בִּירוֹתָא דְּאַחְסָנָא. וְכַד גּוֹוִנִי אֲתַחֲבֵרוּ, אֲקָרִי תַפְּאֲרֵת. וְאֲתַתְּקֵן כָּל גּוּפָא, וְאֲתַעֲבִיד אֵילָנָא רַבְרָבָא, וְתַקִּיר, שְׁפִיר וְיָאָה, (דניאל ד) תַּחוּתוֹהִי תִטְלִל חַיּוֹת בְּרָא, וּבְעֲנַפּוֹהִי יְדוּרוֹן עוֹפֵי שְׁמִיָּא, וּמִזּוֹן לְכָלָא בֵּיהּ. דְּרוּעוֹי יְמִינָא וּשְׁמָאֲלָא. בִּימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד, בְּשְׁמָאֲלָא מִיתָה וּגְבוּרָה. מַעוֹי, אֲתַתְּקֵן בְּדַעַת, וְאֲתַמְלִיִּין כָּל אַכְסְדִּרִין וְאַדְרִין, כְּמָה דְּאַמִּינָא, דְּכְתִיב, (משלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

תו אתפֿשט גופא, בתרין שוקין. ומתאחדן בינייהו תרין כולין, ותרין ביצי דדכורא.
דכל משחא ורבות וחילא (דדכורא) דכל גופא, בהו אתכנש, דכל חיילין דנפיק, מנהון
נפקין. ושריין כלא בפום אמה. ובגין כה אקרון צבאות, (דכל גופא, בהו אתכנש,
ושריין כלא בפום אמה. ובגין כך אקרון צבאות, דכל חיילין (דנפקי) דנפיק, מנהון
נפקי) ואינון נצח והוד. תפארת, ידן'ד. נצח והוד, צבאות. ובגין כה ידן'ד צבאות.

אמה דדכורא, סיומא (נ'א כסותא) דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרגא דמבסם
לנוקבא. וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, בהאי יסוד עייל לנוקבא, לאתר דאקרי
ציון. דהתם הוא אתר כסותא דנוקבא, כבית רחם לאתתא. ובגין כה, יי' צבאות אקרי
יסוד.

כתיב (תהלים קלב) כי בחר יי' בציון אנה למושב לו. כד אתפרשת מטרוניתא,
ואתחברת במלכא אנפין באנפין, במעלי שבתא. אתעכיד כלא חד גופא, וכדין יתיב
קודשא בריך הוא בכורסייה. ואקרי כלא שמא שלים, שמא קדישא, בריך שמייה לעלם
לעלמי עלמין. כל אליו מלין סליקנא עד יומא דא, דאתעטר בהו לעלמא דאתי, והשתא
אתגליין הכא, זכאה חולקי.

האי מטרוניתא, כד אתחברת עם מלכא, כל עלמין מתברכו, ואשתכחו בחדוותא
דכלא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. בראשונה קרא להם גוי
קדוש, שכתוב (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו', ולבסוף קרא להם קדש, שכתוב
(ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. מה בין זה לזה? אמר רבי אבא, קדש -
עליון מכלם. שכה למדנו, כאשר מתחברים כל הקדושים כאחד, נקראים קדוש. וכלם
עולים ומתכנסים לאותו מקום עליון שנקרא קדש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

